

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/59/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012201025
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012201025.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu V. N., E., zastúpený Advokátskou kanceláriou RASLEGAL, s.r.o., Františkánske námestie 3, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava (predtým Správa katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, Ružová dolina 27, Bratislava, pôvodne Katastrálny úrad v Bratislave), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Xo 25/12-BK zo dňa 2. apríla 2012, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/132/2012-53 zo dňa 24. januára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/132/2012-53 zo dňa 24. januára 2013 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Správa katastra pre hl. mesto SR Bratislavu rozhodnutím č. X-1439/2011 zo dňa 10.10.2011 mája 2011 návrhu účastníka V. N. na opravu chyby v katastrálnom operáte zo dňa 29.12.2010, ktorým žiadal zrušiť zápis a zakres špecifikovaných pozemkov vedených na liste vlastníctva č. XXX katastrálne územie P., nevyhovela. V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že predmetné pozemky boli do registra E-KN zapísané na základe rozhodnutia Okresného úradu Bratislava V, katastrálneho odboru č. 6/2001 o schválení registra obnovej evidencie pozemkov pre katastrálne územie P. (rozhodnutie ROEP) na list vlastníctva č. XXX k. ú. P. ako pozemky neznámych vlastníkov, ktoré boli vedené na pozemkovoknižnej vložke č. 54 katastrálne územie P. Na pozemkovoknižnej vložke č. 54 však tieto zápisy predmetných pozemkov v časti A - majetková podstata boli zrušené. Na základe rozhodnutia ROEP teda boli do písomného i grafického operátu katastra nehnuteľností zapísané pozemky, ktoré boli v písomnom i grafickom operáte pozemkovej knihy zrušené, takže boli nesprávne prešetrené. Nakoľko od zápisu registra do katastra nehnuteľností uplynula doba viac ako 3 roky (zápis bol vykonaný v júni 2001), Správa katastra nemôže vykonať opravu v súlade § 7 ods. 5 a ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. o

niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom. Opravu nemôže vykonať ani podľa § 59 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v platnom znení v nadväznosti na jeho § 59 ods. 5, pretože v tomto prípade sú údaje katastra nehnuteľností zapísané v súlade s verejnou listinou - rozhodnutím o schválení ROEP.

Katastrálny úrad v Bratislave na základe odvolania navrhovateľa rozhodnutím č. Xo 25/12-BK zo dňa 2. apríla 2012 v zmysle § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie zamietol a rozhodnutie správy katastra potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že ROEP pre k. ú. P. bol do katastra nehnuteľností zapísaný na základe rozhodnutia katastrálneho odboru Okresného úradu Bratislava V č. 6/2001. Nesúhlasil s argumentom odvolateľa, že opravu ROEP možno vykonať v zmysle ust. § 59 ods. 1 písm. c) katastrálneho zákona, pretože formou opravy rozhodnutia nemožno zmeniť pôvodné rozhodnutie tak, že by na základe opravy malo dôjsť k zmene právnej situácie založenej rozhodnutím. Výmazom parciel ako to požaduje účastník konania vo svojom návrhu by nebol odstránený zrejмый rozpor, ani chyba v písaní či počítaní, ale išlo by o priamy zásah do verejnej listiny, ktorá po zápise do katastra nehnuteľností bola dotknutá ďalšími právnymi úkonmi. Navyše od zápisu ROEP uplynula aj lehota v zmysle ust. § 7 ods. 6 pozemkového zákona, preto požadované údaje možno opraviť len na základe rozhodnutia súdu, ktorý jediný je oprávnený riešiť otázku vlastníckeho práva.

II.

Krajský súd v Bratislave rozhodujúc o žalobe žalobcu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Xo 25/12-BK zo dňa 2. apríla 2012 napadnutým rozsudkom žalobu podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol, pretože po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu prechádzalo, v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že postup žalovaného správneho orgánu bol v súlade so zákonom.

V odôvodnení rozhodnutia poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 191/09-10 zo dňa 07.07.2009, z ktorého vyplýva, že opravou chýb v katastrálnom operáte nemožno riešiť zmenu vo vlastníckych vzťahoch a účastník sa musí domáhať ochrany vlastníckeho práva v občiansko-právnom konaní na príslušnom okresnom súde. Ani súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že opravu ROEP ako verejnej listiny možno vykonať v zmysle ust. § 59 ods. 1 písm. c) katastrálneho zákona. Rovnako nesúhlasí s tvrdením, že ust. § 7 ods. 6, posledná veta pozemkového zákona nevyklučuje kedykoľvek po zápise ROEP v zápise ROEP pri zistení nezrovnalostí možnosť postupu podľa § 59 katastrálneho zákona. Ak by orgány katastra žiadosti žalobcu vyhovel, výmazom dotknutých parciel by vyslovili, že tieto nepatria do vlastníctva neznámych vlastníkov (v správe SPF), a teda by rozhodli o vlastníctve, na čo ale nemajú kompetenciu. Poukázal tiež na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 8Sžo/247/2010, ktorý o. i. hovorí, že „rozhodovanie o otázkach týkajúcich sa vlastníctva, vlastníckych sporov k nehnuteľnostiam, ako aj určenie, či právo alebo právny vzťah je, alebo nie je, resp. vyslovenie neplatnosti verejných a iných listín, nepatrí správneho orgánu, ale patrí do právomoci súdu“. V prejednávanej veci sa nejednalo o chybný prenos dát, ale o nesprávne prešetrenie existencie nehnuteľností a následne aj vlastníckeho práva k nim, ktoré bolo obsahom verejnej listiny.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

III.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie, pretože má za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, resp. že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietal záver žalovaného, ktorý si osvojil aj krajský súd, že vyhovením jeho návrhu na opravu by došlo k zásahu do verejnej listiny, pretože nežiada o zmenu samotného rozhodnutia o schválení ROEP, ale len o opravu chybných údajov v katastrálnom operáte, ktoré sú v zjavnom rozpore s verejnou listinou a výsledkom šetrenia správou katastra. Má za to, že v danej veci malo byť aplikované ustanovenie § 59 ods. 1 písm. a) katastrálneho zákona, čím sa súd prvého stupňa nezaoberal, ale rovnako ako žalovaný sa zaoberal len aplikáciou ust. § 59 ods. 1 písm. c).

Ďalej namietal záver, že opravu chýb v katastrálnom operáte, ktoré vznikli schválením ROEP-u nemožno opraviť prostredníctvom ust. § 59 katastrálneho zákona, nakoľko uplynula 3-ročná lehota podľa ust. § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z., hoci obe zákonné ustanovenia sa vzťahujú na osobitné druhy konaní, takže ich paralelná aplikácia na konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte podľa ust. § 59 katastrálneho zákona nie je prípustná, čo potvrdzuje aj v žalobe citovaný právny názor bývalého Katastrálneho úradu v Trnave, ktorý podporilo aj stanovisko Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, publikované v katastrálnom bulletin č. 1/2012. Poukázal tiež na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 79/2012 z 9.2.2012, v ktorom ústavný súd považoval za ústavne udržateľný záver krajského súdu, že § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. nie je špeciálnym k § 59 katastrálneho zákona a že záujem na racionálnom usporiadaní pozemkového vlastníctva prevažuje nad právnou istotou vyjadrenou obmedzením zmeny schváleného registra obnovennej evidencie pozemkov podľa § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. Neobstoí ani argumentácia, že v prípade duplicitného zápisu parciel ide o duplicitné vlastníctvo, o ktorom nemôže rozhodnúť správny orgán, ale len súd, pretože duplicita vlastníctva, ktorá fakticky vznikla v katastrálnej evidencii v dôsledku nesprávneho šetrenia predmetných parciel v skutočnosti nezakladá spornosť vlastníckeho práva medzi účastníkmi, ktorú by mal vyriešiť súd; otázka vlastníckeho práva k predmetným pozemkom totiž nikdy nebola sporná. Navyše z procesného hľadiska by nemohol byť v konaní o určenie vlastníckeho práva úspešný, nakoľko vlastníctvo novovzniknutých pozemkov po prepise zo starej PKV č. 54 je tu nesporné, preto nemá iný právny prostriedok, ktorým by sa mohol domôcť uloženia povinnosti správnym orgánom zistený nesúlad odstrániť. V katastrálnom konaní X-1439/2010 bolo preukázané, že pozemky zapísané na LV č. XXX existujú, ale pod inými parcelnými číslami a na iných listoch vlastníctva. Súčasná evidencia parciel na LV č. XXX teda predstavuje zjavne nesprávny (duplicitný) zápis existujúcich pozemkov do súboru geodetických a popisných informácií katastra. Poukázal tiež na ust. § 59 ods. 4 katastrálneho zákona, podľa ktorého oprava chýb v katastrálnom operáte nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam; to neplatí, ak ide o opravu podľa § 59 ods. 1 písm. a) a § 78 ods. 1. Nesúhlasí tiež s tým, ako sa súd prvého stupňa vysporiadal s rozhodnutiami NS SR sp. zn. 1Sžr/64/2011 a 1Sžr/76/2011, o ktoré tiež oprel svoju argumentáciu a ktorých relevanciu súd odmietol s tým, že sa týkajú vkladového konania, čo však odvolateľ považuje z hľadiska konania podľa ust. § 59 katastrálneho zákona za irelevantný právny dôvod. Uvedol tiež, že postupom správnych orgánov v predmetnej veci bolo zasiahnuté do princípu jeho legitímnych očakávaní, nakoľko sa za totožnej situácie, aká vyplýva z rozhodnutia žalovaného X-70/03/R z 05.02.2004 a stanovísk katastrálnych úradov zverejnených na oficiálnej internetovej stránke ÚGKaK SR dôvodne spoliehal, že rovnaký princíp bude uplatnený aj pri vybavení jeho podnetu. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že rozhodnutie Katastrálneho úradu č. Xo 25/12-BK z 02.04.2012, ako aj rozhodnutie Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu sp. zn. X-1439/2011 z 10.10.2011 zruší a vec vráti Správe katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky na nové prejednanie a rozhodnutie a žalobcovi prizná náhradu trov konania vo výške 786,67 € podľa pripojeného vyčíslenia.

V doplnujúcom podaní z 25.09.2013 žalobca žiadal skoré vydanie rozhodnutia o jeho odvolaní, nakoľko podľa aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXX vzťahujúcom sa k parcelám, ktoré boli predmetom napadnutých rozhodnutí správnych orgánov vyplýva, že parcely registra „E“ č. 1179/1 a 1179/2 sú na základe rozhodnutia pozemkového úradu č. 2054/13/419/11MSO z 15.4.2013 predmetom konania o pozemkových úpravách, preto reálne hrozí, že ak pozemkový úrad predmetné parcely zahrnie do projektu pozemkových úprav prebiehajúcich v k.ú. P., čím sa vytvorí vlastnícke právo v prospech nových subjektov, nebude prípadné vyhovujúce rozhodnutie o jeho správnej žalobe reálne vykonateľné.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. K názoru odvolateľa, že v správnom konaní mal byť aplikovaný postup podľa § 59 ods. 1 písm. a) katastrálneho zákona uviedol, že k rozporu medzi zápisom v operáte katastra a verejnou listinou nedošlo, pretože zápis zodpovedá prevzatému operátu obnovennej evidencie pozemkov a existujúce údaje nemožno považovať za zapísané v rozpore s predloženými listinami. Záver o nemožnosti opraviť údaje operátu katastra z dôvodu uplynutia trojročnej lehoty stanovenej v § 7 ods. 6 pozemkového zákona opiera o rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 2Sžo/1/2008, z ktorého jednoznačne vyplýva, že zmena údajov schváleného registra obnovennej evidencie pozemkov nie je možná vzhľadom na uplynutie troch rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností a ide o lehotu prepadnú. Zotrval na svojom názore, že

vykonanie opravy tak, ako to požaduje odvolateľ, nie je možné. Pozemky, ktorých výmaz požaduje, sa neprekrývajú s pozemkami v jeho vlastníctve a už vôbec nie sú totožné. V minulosti boli predmetné parcely č. 856, 1097, 1179 a 1336 evidované v PKV č. 54, kde všetky parcely boli spojené a následne rozdelené tak, že pôvodné parcelné čísla boli zrušené a novo vytvoreným pozemkom boli pridelené nové parcelné čísla, pričom došlo k zrušeniu parc. č. 856, 1097 a 1336. Rozhodnutím č. 6/2001/ROEP boli tieto parcely nesprávne prešetrované (namiesto dvoch parciel boli vytvorené tri) a duplicitne zapísané do katastra nehnuteľností ako majetok neznámych vlastníkov. Výkonaním výmazu reálne zamerateľných parciel č. 856, 1097, 1179 a 1336 by v mapovom operáte vzniklo prázdne miesto. Ich existenciou nie je vlastnícke právo odvolateľa žiadnym spôsobom dotknuté, pretože tieto parcely majú s pôvodnou PKV č. 54 spoločné len parcelné čísla, ktoré z nej prebrali. Pôvodná PKV parcela č. 856 sa zlúčila s PKV parcelou č. 857, a následne boli rozdelené do parciel č. 857/1 a 857/2 (orná pôda o výmere 1122 m² evidovaná na LV č. XXX vo vlastníctve žalobcu v podiele 59/68 a A. P. v podiele 9/68). Pôvodná PKV parcela č. 1097 sa zlúčila s PKV parcelou č. 1096, a následne boli rozdelené do parciel č. 1096/1 (lesné pozemky o výmere 1388 m², evidovaná na LV č. XXX vo vlastníctve žalobcu v podiele 59/68 a A. P. v podiele 9/68,) a 1096/2 (lesné pozemky o výmere 1392 m², evidovaná na LV č. XXX vo vlastníctve žalobcu v podiele 3 a D. G. v podiele 1). Pôvodná PKV parcela č. 1179 sa zlúčila s PKV parcelou č. 1180 a následne boli rozdelené do parciel č. 1180/1 a č. 1180/2 (orná pôda 9788 m² evidovaná na LV č. XXX vo vlastníctve žalobcu v podiele 9/17, Mladé Čunovo, s.r.o. Bratislava, 23/68 a A. P. v podiele 9/68). Pôvodná PKV parcela č. 1336 sa zlúčila s PKV parcelou č. 1337 a následne boli rozdelené do parciel č. 1337/1 a č. 1337/2 (orná pôda o výmere 2018 m², evidovaná na LV č. XXX vo vlastníctve žalobcu v podiele 59/68 a A. P. v podiele 9/68). Preto požadovanú opravu v katastrálnom operáte nebolo možné vykonať aj kvôli uvedenej správnosti vytvorenia pozemkov vo vlastníctve odvolateľa.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote a že ide o rozsudok, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. októbra 2013 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

Na základe § 1 písm. h/ zákona č. 345/2012 Z. z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov boli s účinnosťou od 1. januára 2013 zrušené katastrálne úrady. V zmysle ustanovenia § 7 tohto zákona pôsobnosť katastrálnych úradov ustanovená osobitnými predpismi prešla na správy katastra v sídlach krajov. Právnym nástupcom v tejto veci sa stala Správa katastra pre hl. mesto SR Bratislavu, s ktorým bolo ďalej konané. Následne s účinnosťou od 1. októbra 2013 boli v zmysle § 8 písm. e) zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov zrušené správy katastra a podľa § 9 ods. 4 cit. zákona ich pôsobnosť ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad. Do postavenia Správy katastra pre hl. mesto SR Bratislavu tak nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Bratislava. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právnych nástupcov podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o nevyhovení návrhu žalobcu na opravu chyby v katastrálnom operáte zo dňa 29.12.2010, ktorým žiadal zrušiť zápis a zakres špecifikovaných pozemkov vedených na liste vlastníctva č. XXX

katastrálne územie P..

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či krajský súd posúdil vec správne, keď potvrdil preskúmané rozhodnutie žalovaného č. Xo 25/12-BK zo dňa 2. apríla 2012, najmä či sa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod, aby sa v logických argumentoch a relevantných právnych záveroch odchyľil od dôvodov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, obmedzil sa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. iba na právne vyhodnotenie odvolacích námietok.

Jednou z nich je tvrdenie, že v danej veci malo byť aplikované ustanovenie § 59 ods. 1 písm. a) katastrálneho zákona, čím sa súd prvého stupňa nezaoberal, ale rovnako ako žalovaný sa zaoberal len aplikáciou ust. § 59 ods. 1 písm. c). Túto námietku nepovažuje odvolací súd za dôvodnú, pretože v správnom konaní žalobca žiadal vykonanie opravy podľa § 59 ods. 1 písm. c) katastrálneho zákona (čo podrobne odôvodnil aj v odvolaní proti rozhodnutiu č. k. X-1439/2011 zo dňa 10.10.2011), preto ako žalovaný tak aj krajský súd správne reagovali vo svojich rozhodnutiach na toto zákonné ustanovenie. Odvolací súd sa stotožňuje s ich záverom, že ROEP ako verejnú listinu nemožno opraviť navrhovaným postupom, pretože „Výmazom parciel tak, ako to požadoval žalobca vo svojom návrhu, by nebol odstránený zrejmý rozpor, ani chyba v písaní, či počítaní. Išlo by o priamy zásah do verejnej listiny, ktorá po zápise do katastra nehnuteľností bola dotknutá ďalšími právnymi úkonmi.“ Navyše v danom prípade nešlo o chybný prenos údajov z verejnej listiny, ale pri realizácii registra obnovennej evidencie pozemkov rozhodnutím č. 6/2001/ROEP boli predmetné parcely nesprávne prešetrované, pričom možnosť zmeny schváleného registra je limitovaná lehotou troch rokov od zápisu údajov registra do katastra nehnuteľností v zmysle § 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom.

Podľa ustálenej judikatúry tak všeobecných, ako aj ústavného súdu, oprava chýb v katastrálnom operáte sa nemôže týkať vzniku, zmeny alebo zániku vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam okrem taxatívne vymedzených výnimiek, o ktoré sa v prejednávanej veci nejedná. Z posledného podania žalobcu napokon vyplýva, že neobstojí jeho predchádzajúce tvrdenie, že tu nejde o duplicitné vlastníctvo, takže túto otázku môže vyriešiť iba súd.

Pokiaľ ide o judikatúru ústavného súdu, na ktorú poukazuje žalobca, uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 79/2012-11 zo dňa 9. februára 2012 riešilo situáciu, keď odstránenie chybných a doplnenie chýbajúcich údajov v operáte katastra nehnuteľností zabezpečovala správa katastra na základe žiadosti zhotoviteľa projektu pozemkových úprav podľa § 22 ods. 1 vyhlášky č. 300/2009 Z. z., pričom išlo iba o opravu výmer, na ktorú sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Ústavný súd považoval v tejto súvislosti za právne udržateľný názor krajského súdu, že „§ 7 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. nie je špeciálnym k § 59 katastrálneho zákona, pokiaľ § 22 ods. 1 vyhlášky č. 300/2009 Z. z. umožňuje odstránenie chybných a doplnenie chýbajúcich údajov“; v prejednávanej veci však takáto situácia nebola riešená.

Vzhľadom na uvedené sa aj odvolací súd musel stotožniť s právnym názorom žalovaného, ako aj krajského súdu, že v tomto prípade nebolo možné namietané nezrovnalosti v schválenom registri obnovennej evidencie pozemkov opraviť postupom podľa § 59 ods. 1 katastrálneho zákona, pretože k tomu neboli splnené zákonné podmienky.

Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so záverom napadnutého rozhodnutia krajského súdu o zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ako aj s jeho odôvodnením a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku (§ 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 2, § 142 ods. 1, § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal

úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.